चरमंपक्षमाश्रित्यायमीश्वरइतिनिश्चित्याह अथोइति चेतश्चित्तंचित्तादिभिर्नवितर्कगोचरंजगद्यदाश्रयंयदधिष्ठानंयेनकरणाधिष्ठात्रा यतोबुद्धिवृत्त्यभिव्यक्तात् नन्विदमवितर्क्यंभवतुतत्पदंकीदृक्अतआह सुदुर्विभाव्यमितिइदमत्यंतमचिंत्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ एवंप्रपंचप्रतीत्योन्नीतं तत्त्वंपुनर्जीवसंसृतिहेतुमायाश्रयत्वेनोन्नयंत्याह अहमिति यशोदानामाहमसौममपतिः अमुष्यव्रजेश्वरस्याखिलवित्तपाऽधिष्ठात्रीअहंसतीजा या एषकृष्णोमेसुतः गोप्यादयश्चमदीयाइतीत्थंकुमतिर्यन्माययासएषमेशरणमिति ॥ ४२ ॥ वैष्णवींस्वीयाम् ॥ ४३ ॥ प्रवृद्धेनस्नेहेनकलिलं

अथोयथावन्नवितर्कगोचरंचेतोमनःकर्मवचोभिरंजसा ॥ यदाश्रयंयेनयतःप्रतीयतेसुदुर्विभाव्यंप्रणतास्मितत्पदम्॥४१॥अहंममासौपतिरेषमेसुतोव्रजेश्वरस्याखिलवित्तपासती॥गोप्यश्चगोपाःसहगोधनाश्चमे यन्माययेत्थंकुमतिःसमेगतिः॥४२॥इत्थंविदिततत्त्वायांगोपिकायांसईश्वरः॥ वैष्णवींव्यतनोन्मायांपुत्रस्नेहमयींविभुः॥४३॥सद्योनष्टस्मृतिर्गोपीसारोप्यारोहमात्मजम्॥ प्रवृद्धस्नेहकलिलहृदयासयथापुरा॥४४॥ त्रय्याचोपनिषद्भिश्चसांख्ययोगैश्चसात्वतैः॥ उपगीयमानमाहात्म्यंहरिंसाऽमन्यतात्मजम्॥ ४५॥ राजोवाच नंदःकिमकरोद्ब्रह्मन्श्रेयएवंमहोदयम् ॥ यशोदाचमहाभागापपौयस्याःस्तनंहरिः॥ ४६॥ पितरौनान्वविंदेतांकृष्णोदारार्भकेहितम्॥ गायंत्यद्यापिकवयोयल्लोकशमलापहम्॥ ४७॥ श्रीशुकउवाच द्रोणोवसूनांप्रवरोधरयासहभार्यया॥ करिष्यमाणआदेशान्ब्रह्मणस्तमुवाचह॥ ४८॥ जातयोर्नौमहादेवेभुविविश्वेश्वरेहरौ ॥ भक्तिःस्यात्परमालोकेययांऽजोदुर्गतिंतरेत् ॥ ४९ ॥ अस्त्वित्युक्तःसभगवान्व्रजेद्रोणोमहायशाः॥ जज्ञेनंदइतिख्यातोयशोदासाधराऽभवत्॥ ५०॥

व्याप्तंहृदयंयस्याःसा पुरेवासआसीत् ॥ ४४ ॥ मायाबलोद्रेकमाह त्रय्येति त्रय्याकर्मकांडरूपयाइंद्रादिरूपेण उपनिषद्भिर्ब्रह्मेति सांख्यैःपुरुषइति योगैःपरमात्मेति सात्वतैर्भगवानितिउपगीयमानंमाहात्म्यं यस्यतम् ॥ ४५ ॥ अतिविस्मयेनपृच्छति नंदइति महोदयंमहानुदयउद्भवोयस्यतत् ॥ ४६ ॥ ययोःप्रसन्नोवतीर्णस्तौपितरावपियंनान्वविंदेतां नप्राप्नुताम् कृष्णस्योदारंमहत्अर्भकेहितंबाललीलांयच्चकवयोगायंति तद्योऽविंदत् सकिंश्रेयोऽकरोदिति ॥ ४७ ॥ ब्रह्मणआदेशान्गोपालादिलक्षणान् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सएवेहद्रोणोजज्ञे सचनंदइतिख्यातः साचधरायशोदाऽभवत् ॥ ५० ॥